

Sa, Pü - ha Vaim, nüüd täi - da mu sü - da, mõ - te, meel
ja tõ - de mul - le näi - ta, kui o - len ek - si - tee!

Ei ai - ta nutt ja pi - sar, ei need mul õi - gust

li - - sa. Mind pääs - tab vaid Su arm!

2. Mu patud Sinu teada,
mu puudusi Sa näed.
Ehk head küll tahan teha,
on jõuetud mu käed.
On süda külm ja pime,
kuid Sinu Vaimu ime
ta süütab põlema.

3. Mu süüd ja patu haavu –
ei aeg neid paranda.
Ma ahastust ja valu
ei ise võita saa.
Ei merd või tühjaks juua,
ei päikest öösse tuua
siin ükski inimlaps.

4. Ma palun, Issand, tule
mu südamesse Sa!
Mu valguseks Sa ole,
öö sünge peleta!
Siis hommik hinge koidab
ja patu varjud võidab
Su püha Eluvaim.

*Viis: "Oh Kristus Lunastaja" (Herr Christ, der einig Gotts Sohn)
Saksa rahvaviis XV sajandist. "Enchiridion"; Erfurt, 1524.
Sõnad: Charles Wesley, 1701-1788.
Tõlge: Johan Ludvig Runeberg (1857), 1804-1877;
soome "Virskirja" järgi Ivar-Jaak Salumäe, 1945-*